

δ' ἂν σοι λεγέσῃ τι πιστεύσειε; τίς δ' ἂν δεομένη τι-
 νός ἐπαρκέσειεν; ἢ τίς ἂν εὖ φρονῶν τῆ σὲ Διάσῃ
 τολμήσειεν εἶναι; οἱ, νέοι μὲν ὄντες, τοῖς σώμασιν
 ἀδύνατοι εἰσὶ, πρεσβύτεροι δὲ γενόμενοι, ταῖς ψυ-
 χαῖς ἀνότητοι· ἀπόνως μὲν λιπαροὶ διὰ νεότητος τρε-
 φόμενοι, ἐπιπόνως δὲ αὐχμηροὶ διὰ γήρως περῶντες·
 τοῖς μὲν πεπραγμένοις ἀισχυνόμενοι, τοῖς δὲ πρατ-
 τομένοις βαρυνόμενοι· τὰ μὲν ἡδέα ἐν τῇ νεότητι δια-
 δραμόντες, τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι.
 Ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς 32
 ἀγαθοῖς· ἔργον δὲ καλὸν ἔτε θεῖον ἔτε ἀνθρώπινον
 χωρὶς ἐμῆ ἢ γίγνεται. τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων
 καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις οἷς προσήκει·
 ἀγαπητὴ μὲν γὰρ συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύ-
 λαξ οἴκων δεσπόταις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις οἰκέ-
 ταις, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, Βε-
 βαία

οἱ, νέοι μὲν ὄντες] Edd. vett.
 et Paris. οἱ νέοι μ. ο. perperam.
 Nam οἱ, quod est in Steph. et ex-
 pressit Bessario, refertur ad Διασώ-
 τας, qui per *Synesin* latent in τῷ
 Διασῷ. Exempla huiusmodi *Syne-
 seos Xenophontea* laudavi in Ind.
 Synt. ad *Cyrop.*

νεότητος] Iunt., excepta Cast.,
 νεότητας, vitiose.

τρεφόμενοι] Ruhnkenius ob
 seq. περῶντες non dubitat quin
 Xenophon scripserit φερόμενοι.
 Sed, ni fallor, vulgatum est aptius
 rei: quia *nutritio* conuenit cum
iuuenibus tum *vitae otiosae* et *delica-
 tae*; sed *impetus* abhorret ab istius
 modi vita.

τοῖς μὲν πεπραγμένοις] Excidit
 μὲν in Iunt.

§. 32. ἢ γίγνεται] Negationem
 e coniectura *Zeunii* adieci; nullus
 tamen liber comprobat. In Paris.
 I est γίγνεται.

οἷς προσήκει] Brodaeus inter-
 pretatur, a quibus laudari conue-
 nit, a bonis scilicet et integris:
Leonclapius, quibus par est: Vir

doctus apud *Simsonem*, ad quos
 pertinet laudare, seu, a quibus con-
 venit laudari: *Ernestus* negat, se
 videre, hoc quo pertineat et quid
 sit: *Strothius* censet, τῶν οἷς in-
 telligendum esse aut tale quid.
 Equidem cum Brodaeo aliisque
 οἷς refero ad ἀνθρώποις, et post
 προσήκει repeto τιμᾶσθαι seu τι-
 μᾶν ἐμῆ, quibus conuenit me hono-
 rare. Verba enim illa luculenter
 continent periphrafin τῷ ἀγαθοῖς,
 quo ante auctor commutate dicen-
 di studiosus vsus erat. Modus ve-
 ro rei illis verbis exprimi propter
 ea non potest, quod in μάλιστα
 πάντων modus honorandi iam sa-
 tis est declaratus. Bessario quo-
 que sensum affecutus est, qui red-
 dit, apud homines optimos.

μὲν γὰρ] Reuocari γὰρ, quod
 inde a Steph. neglectum est in edd.
 omnibus, ex edd. vett., Paris. et
 codd. etiam Paris. I. Brodaeus Bes-
 sariionisque. Redditur autem ra-
 tio, cur Ἄγετῇ honoretur ab ho-
 minibus bonis.